

РЕШЕНИЕ

№ 4617

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 135 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Т.П.Ц.

при участието на секретаря ЗОРНИЦА В. АПОСТОЛОВИЧ
като разгледа докладваното от ***** Административно наказателно дело № 20221110212889 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалбата на Л. С. К. от гр. София, *****
против Наказателно постановление № 11-01-205/26.08.2022 г., издадено от директор на Агенция за държавна финансова инспекция - София, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 (двеста) лева на основание чл.256а вр.чл.261, ал.2 от Закона за обществените поръчки, за нарушение по чл.27 вр.чл.36, ал.1, т.3 от ЗОП (обн.ДВ, бр.13/16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г., изм. и доп. ДВ, бр.17/26.02.2019 г.).

В жалбата се релевират доводи, че атакуваното наказателно постановление е издадено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В тази връзка се сочи, че е допуснато нарушение на чл.34, ал.2 и чл.54, ал.1, т.6 от ЗАНН, тъй като били налице основания за прекратяване на образуваното административно – наказателно производство.

На следващо място, в жалбата се излагат аргументи, че обжалваното

наказателно постановление е издадено в нарушение на чл.261, ал.2 от ЗОП, тъй като не било издадено от оправомощено от министъра на финансите длъжностно лице. По-нататък се твърди, че АУАН е съставен в нарушение на чл.40, ал.1 от ЗАНН, тъй като не бил съставен в присъствие на нарушителя, а предварително бил изготвен, след което бил връчен срещу подпис на жалбоподателя. В съставения АУАН и в издаденото НП не било посочено място на извършване на твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, което представлявало процесуално нарушение по смисъла на чл.42, т.3 и т.4 от ЗАНН и по чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Освен това, АУАН бил съставен и връчен само в присъствието на един свидетел, което нарушавало разпоредбата на чл.42, т.7 вр.чл.43, ал.1 от ЗАНН.

Според изложеното в жалбата, жалбоподателят не бил наказателно отговорно лице и не носел отговорност по чл.256а от ЗОП, което представлявало нарушение по чл.57, ал.1, т.4 от ЗАНН.

На последно място, в жалбата се излагат съображения за приложимост на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН и определяне на нарушението като маловажно такова.

По изложените аргументи се отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да отмени атакуваното НП, като незаконосъобразно и неправилно.

В проведеното по делото съдебно заседание на жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Същият се представлява от пълномощника си –адв.Димов – САК. Последният в дадения ход по същество пледира за отмяна на издаденото НП по съображенията, подробно развити в жалбата. Претендира присъждане на сторените по делото разноски за адвокатско възнаграждение. Представя писмена защита.

Административно-наказващият орган, чрез процесуалния си представител юрк.Георгиева изразява становище за неоснователност на жалбата и моли съда да потвърди наказателното постановление, като правилно и законосъобразно, издадено в съответствие с материалния и процесуалния закон. Представя писмени бележки.Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, ако размерът на същото надхвърля предвидения в Наредбата минимум.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед на директора на АДФИ № ФК-10-1052/17.08.2021 г. било възложено извършването на финансова инспекция на „Булгартрансгаз“ ЕАД, гр. София.

При извършената финансова инспекция се установило следното:

„Булгартрансгаз“ ЕАД е юридическо лице със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Люлин“, ж.к. „Люлин-2“, бул. „Панчо Владигеров“ № 66, с ЕИК 175203478. Дружеството е учредено чрез отделянето му от „Булгаргаз-Холдинг“ ЕАД по реда па чл. 262г от Търговския закон (ТЗ).

Едноличен собственик на капитала на „Булгартрансгаз“ ЕАД е „Български енергиен холдинг“ ЕАД (БЕХ),*****, като правата му се упражняват от Съвета на директорите на БЕХ (чл. 19, ап. 1 и ал. 2 от Устава на еднолично акционерно дружество „Булгартрансгаз“ ЕАД, приет с Протокол на Съвета на директорите на „Български енергиен холдинг“ ЕАД № 3-2013/25.01.2013 г, посл. изм. с Протокол № 60-2021/09.11.2021 г. на Съвета на директорите на „Български енергиен холдинг“ ЕАД).

Едноличен собственик на капитала на БЕХ е Република България (Държавата), като правата на Държавата се упражняват от министъра на енергетиката, който има качеството на принципал на БЕХ (чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от Устава на еднолично акционерно дружество „Български енергиен холдинг“ ЕАД, приет от едноличния собственик на капитала с Протокол № Е-РД-21-36/05.11.2021 г. на министъра на енергетиката).

В чл. 6 от актуалния Устав на еднолично акционерно дружество „Булгартрансгаз“ ЕАД е определен предметът му на дейност, който включва: съхранение и пренос на природен газ; поддържане, експлоатация, управление и развитие на газопреносни мрежи; поддържане, експлоатация, управление и развитие на подземни газови хранилища; разработване на програми и дейности за съответствие на дейностите по пренос и съхранение на природен газ с изискванията на европейското енергийно законодателство; разработване на ценова политика за достъп до и пренос по газопреносни мрежи, съхранение на природен газ и присъединяване към газопреносни мрежи;

администриране на сделките с природен газ и организираме балансирането на пазара на природен газ в съответствие с изискванията на действащото законодателство и др.

„Булгартрансгаз” ЕАД е комбиниран газов оператор, извършващ дейности по пренос и съхранение на природен газ.

Дружеството притежава следните лицензни, издадени от регулаторния орган - Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР): за пренос на природен газ - Лицензии № Л-214-06/29.11.2006 г. и № Л-214-09/29.11.2006 г. и за съхранение на природен газ - Лицензия № Л-214-10/29.) 29.11.2006 г.

Системата на управление на „Булгартрансгаз” ЕАД е двустепенна. Органи на управление са: Едноличен собственик на капитала; Надзорен съвет (НС) и Управителен съвет (УС).

За проверявания период и към момента на извършването на финансовата инспекция Дружеството се представлява от Владимир Асенов Малинов - член на УС и изпълнителен директор въз основа на решения на НС на „Булгартрансгаз” ЕАД.

„Булгартрансгаз” ЕАД е публично предприятие по смисъла на чл. 2, ал. 1, т. 2 от Закона за публичните предприятия (обн. ДВ бр.79 от 08.10.2019 г., поел. изм. и дом, ДВ брЛ 1 от 09.02.2021 г.).

Съгласно чл. 5, ал. 4, т. 1 от Закона за обществените поръчки (обн. ДВ. бр. 13 от 16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г.), изпълнителният директор на „Булгартрансгаз” ЕАД е секторен възложител на обществени поръчки.

Предметът на дейност на Дружеството, съответства на посочените в чл. 124, ал. 1, т. 1 от ЗОП секторни дейности, свързани с природен газ.

За периода от 01.01.2018 г. до 30.06.2021 г. изпълнителният директор на Дружеството е упълномощил Л. С. К. - ръководител отдел „Възлагане на обществени поръчки“ (ВОП) в „Булгартрансгаз” ЕАД за длъжностно лице по чл. 7, ал. 1 от ЗОП, което да организира и да възлага обществени поръчки със следните пълномощни, с нотариално удостоверяване на подписа:

- пълномощно № БТГ 92-01-72/09.05.2017 г., издадено за срок до 09.05.2018 г.
- пълномощно № БТТ-92-01 -55/02.03.2018 г., издадено за срок до 10.05.2019 г.

- пълномощно № БТГ-92-01 -340/20.11.2018 г., издадено за срок до 10.05.2019 г.
- пълномощно № БТГ-92-01 -71/15,05.2019 г., издадено за срок до 14.05.2020 г.
- пълномощно № БТГ-92-01-86/12.05.2020 г., издадено за срок до 14.05.2021 г.
- пълномощно № БТГ-92-01-111/17.05.2021 г., издадено за срок до 16.05.2022 г.

За същия период не са делегирани правомощия на основание чл. 7, ал. 2 от ЗОП.

„Булгартрансгаз“ ЕАД, гр. София попада в обхвата на държавната финансова инспекция по смисъла на чл. 4, т. 4 от Закона за държавната финансова инспекция (ЗДФИ), като търговско дружество, в чийто капитал участва с блокираща квота лице по чл. 4, т. 3 от ЗДФИ.

С решение № БТГ-РД-07-26/25.04.2019 г. и ID № 909430 в РОП на Л. С. К., ръководител на отдел „Възлагане на обществени поръчки“ и пълномощник на изпълнителния директор на „Булгартрансгаз“ ЕАД, съгласно пълномощно № БТГ-92-01-340/20.11.2018 г., издадено на основание чл. 7, ал. 1 от ЗОП е открита процедура с обект „Строителство“ и предмет: „Инвестиционно проектиране, доставка на необходимите материали и оборудване, изграждане и въвеждане в експлоатация на етап КС „Расово“ и етап КС „Нова Провадия“ към обект „Разширение на газопреносната инфраструктура на „Булгартрансгаз“ ЕАД паралелно на северния (магистрален) газопровод до българо-сръбската граница“. Прогнозната стойност на обществената поръчка е 351 635 657, 46 лв. без ДДС.

Избраният ред за възлагане на обществената поръчка е „открита процедура“, като правно основание в решението за откриване на процедурата е отбелязан чл. 132 от ЗОП.

Електронната преписка на обществената поръчка в Регистъра е с № 0135 1-2019-0022.

След провеждане на процедурата, с решение № БТГ-РД-07-26А/20.08.2019 г. на Л. С. К., ръководител на отдел „Възлагане на обществени поръчки“ и пълномощник на изпълнителния директор на „Булгартрансгаз“ ЕАД, на основание чл. 7, ал. 1 от ЗОП, съгласно пълномощно № БТГ-92-01-

71/15.05.2019 г. е обявено класирането на участниците и е определено за изпълнител на обществената поръчка ДЗЗД „ФЕРОЩАЛ БАЛКАНГАЗ“, гр. София.

На 03.10.2019 г. е сключен договор № 4183 между „Булгартрансгаз“ ЕАД, гр. София, представлявано от Владимир Малинов - изпълнителен директор, чрез пълномощника си Л. С. К. - ръководител на отдел „Възлагане на обществени поръчки“, съгласно пълномощно изх. №2 БТГ-92-01-71/15.05.2019 г., издадено на основание чл. 7, ал. 1 от ЗОП (Възложител) и ДЗЗД „ФЕРОЩАЛ БАЛКАНГАЗ“, гр. София, представлявано от Константин Христов Кисев - представляващ (Изпълнител). Предметът на договора е изпълнение на инвестиционно проектиране, доставка на необходимите материали и оборудване, изграждане и въвеждане в експлоатация на етап КС „Расово“ и етап КС „Нова Провадия“ към обект „Разширение на газопрееносната инфраструктура на „Булгартрансгаз“ ЕАД паралелно на северния (магистрален) газопровод до българо-сръбската граница, като от т. 1.1.1. до т. 1.1.19. на договора са посочени дейностите, които се включват в неговия предмет.

Съгласно т. 3.1. от договора, общата му стойност, без оскъпяване във връзка с разсроченото плащане, както и цените за отделните доставки и дейности са съгласно Ценово предложение и приложенията към него от Офертата на Изпълнителя, е в размер до 179 377 777,00 евро без ДДС.

При извършена проверка относно наличие на изменения на договора е установено, че през проверявания период договор № 4183/03.10.2019 г. е изменен с допълнително споразумение № 1/18.12.2020 г.

С писмо вх. № БТГ 24-00-3310/16.12.2020 г. от ДЗЗД „ФЕРОЩАЛ БАЛКАНГАЗ“ е отправено предложение към „Булгартрансгаз“ ЕАД да бъде сключено допълнително споразумение към договора, проект на което е приложен към писмото. Предложението е с оглед на възможността за промяна, предвидена в т. 10.1.5. и т. 10.1.6. от договор № 4183/03.10.2019 г. Съгласно цитираните клаузи на договора; „ *Възложителят има право да погасява предсрочно дължими суми по данъчните основи на издадените фактури по т. 4.1.2., като: а) запази непроменен размера на месечните вноски и съкрати срока за плащане, или б) запази непроменен срока за изплащане и намали размера на месечните вноски. В случаи на предсрочно*

погасяване по т. 10.1.5. погасителният план се преизчислява с новия срок на изплащане, при избор на б. „а)“, или с новия размер на остатъчната стойност, при избор на б. „б)“.

Възложителят следва да уведоми писмено Изпълнителя за предсрочното погасяване и избрания вариант по т. 10.1.5., т. а) или т. б) и за преизчислената стойност на месечните вноски и месечното оскъпяване във връзка с разсроченото плащане

От ДЗЗД „ФЕРОЩАЛ БАЛКАНГАЗ“ са обяснили, че възможността за предсрочно заплащане на дължимите суми по издадените фактури в процеса на изпълнение за етап КС „Расово“, което би отговорило на обществения интерес и би било от полза за възложителя, тъй като би довело до значителна оптимизация на разходите по изпълнение на проекта. Изпълнителят е посочил, че предлага да направи понижение и в процента на оскъпяване за останалата част от договора - Етап 2 КС „Нова Провадия“, както следва:

-% оскъпяване за разсроченото плащане за първата година от 24 мес. период - от 3,90% на 3,50% (снижение с 0,4%);

-% оскъпяване за разсроченото плащане за втората година от 24 мес. период - от 4,10% на 3,70% (снижение с 0,4%).

На 18.12.2020 г. на основание чл. 116, ал. 1, т. 1 от ЗОП, във връзка с т. 10.1.5. и т. 10.1.6. от договор № 4183/03.10.2019 г., е сключено допълнително споразумение (ДС) № 1 между „Булгартрансгаз“ ЕАД, представлявано от Владимир Малинов - в качеството на изпълнителен директор, чрез пълномощника си Л. К. - ръководител на ВОП, съгласно пълномощно № БТГ-92-01-86/12.05.2020 г., издадено на основание чл. 7, ал. 1 от ЗОП (Възложител) и ДЗЗД „ФЕРОЩАЛ БАЛКАНГАЗ“, представлявано от Константин Христов Кисев - представляващ (Изпълнител). С допълнителното споразумение страните са се споразумели за изменения на текстовете на т. 3.5. и т. 3.5.1; т. 3.7.; т. 4.3 и т. 4.4., като останалите клаузи в договора остават в сила и непроменени.

Съгласно чл. 36, ал. 1, т. 3 от ЗОП в РОИ се публикуват обявленията за изменение на договори за обществени поръчки по чл. 116, ал. 1, т. 1 и 4 - 7 от ЗОП.

Видно от горепосоченото допълнително споразумение № 1 към

договор № 4183/03.10.2019 г. е сключено на основание чл. 116, ал. 1, т. 1 от ЗОП.

С разпоредбата на чл. 27 от ЗОП е определено, че възложителите изпращат за публикуване обявление за изменение на договор за обществена поръчка по чл. 316, ал. 1 в срок 30 дни от подписване на допълнителното споразумение.

При проверка в РОП било констатирано, че обявление за изменение на договор за обществена поръчка № 4183/03.10.2019 г., във връзка със сключено ДС № 1 към него, не е изпратено в законоустановения срок, с което е нарушена разпоредбата на чл. 27, във връзка с чл. 36, ал. 1, т. 3 от Закона за обществените поръчки.

За установеното нарушение, св.Елза Треновска –на длъжност държавен финансов инспектор при АДФИ съставила Акт за установяване на административно нарушение № 11-01-205/10.03.2022 г. срещу жалбоподателя Л. С. К., затова, че на 19.01.2021 г. (първия работен ден след изтичане на законоустановения срок за публикуване в Регистъра на обществените поръчки (РОП/Регистъра) на обявлението за изменение на договор за обществена поръчка) в „Булгартрансгаз“ ЕАД, гр. София, Л. С. К., в качеството си на ръководител на отдел „Възлагане на обществени поръчки“ и пълномощник на изпълнителния директор на „Булгартрансгаз“ ЕАД (секторен възложител по смисъла на чл. 5, ал. 4, т. I от Закона за обществените поръчки), съгласно пълномощни № БТГ -92-01-340/20.11.2018 г., № БТГ-92-01 -71/15.05.2019 г. и № БТГ-92-01- 86/12.05.2020 г., издадени на основание чл. 7, ал. 1 от ЗОП, не е изпратил до Агенция по обществени поръчки (АОП) за публикуване в РОП, в срок 30 дни от подписване на допълнително споразумение № 1/18.12.2020 г. обявление за изменение на договор за обществена поръчка № 4183/03.10.2019 г. с предмет: „Инвестиционно проектиране, доставка на необходимите материали и оборудване, изграждане и въвеждане в експлоатация на етап КС „Расово“ и етап КС „Нова Провадия“ към обект „Разширение на газопрениоснага инфраструктура на „Булгартрансгаз“ ЕАД паралелно на северния (магистрален) газопровод до българо-сръбската граница“.

Обявление за изменение на договор за обществена поръчка е следвало да бъде изпратено за публикуване в РОП в законоустановения срок - до 30

дни от подписване на допълнително споразумение № 1/18.12.2020 г., а именно в периода от 19.12.2020 г. до 18.01.2021 г., включително. Същото е изпратено за публикуване в РОП на АОП в хода на извършваната финансова инспекция -на 07.02.2022 г., със закъснение от 384 дни. Публикувано е на 10.02.2022 г. под ID № 1029655.

Актосъставителят квалифицирал нарушението по чл. 27, във връзка с чл. 36, ал. 1, т. 3 от Закона за обществените поръчки (обн. ДВ, бр. 13 от 16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г.; изм. и доп. ДВ, бр.107 от 18.12.2020 г.).

Актът бил съставен в присъствието на един свидетел – Мария Георгиева, свидетел при установяване на нарушението, след което препис от същия бил връчен лично на жалбоподателя срещу подпис, в който последният не е обективирал възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН също не е било депозирано писмено възражение срещу така съставения АУАН.

Въз основа на горепосочения акт, било издадено атакуваното в настоящото съдебно производство НП № 11-01-205/26.08.2022 г. от директора на Агенция за държавна финансова инспекция - София, с което на жалбоподателя при възпроизвеждане на фактическите констатации от АУАН е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лева, на основание чл.256а вр.чл.261, ал.2 от Закона за обществените поръчки.

Препис от наказателното постановление бил връчен срещу подпис на жалбоподателя на 29.08.2022 г.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН; както и от гласните доказателствени средства.

Съдът кредитира с доверие показанията на разпитания по делото свидетел-актосъставител Елза Трневска, като намира същите за обективни, безпристрастни и логически последователни, подкрепени от събраните по делото писмени доказателства.

Следва да се отбележи, че между страните липсва спор относно правно релевантните факти, налице е единствено спор по приложимото право.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата, съдът намира, че същата е процесуално

допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 59, ал.2 от ЗАНН, изхожда от легитимирано лице и е срещу административно -наказателен акт, който подлежи на въззивно съдебно обжалване.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП изхождат от съответните длъжностни лица, в пределите на тяхната материална и териториална компетентност по смисъла на чл. 261, ал. 1 и ал. 2 от ЗОП, както и приложената към материалите на делото Заповед № ЗМФ-674/05.08.2022 г. на Министъра на финансите, поради което съдът намира възражението в жалбата, че НП е издадено от некомпетентно лице, за неоснователно.

Въз основа на извършената служебна проверка съдът счита, че при съставяне на АУАН и издаване на атакуваното НП е спазена изискуемата писмена форма и реквизити. Спазени са и давностите срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Налице е редовна процедура по връчването на АУАН и НП на жалбоподателя. Тук следва да се отбележи, че съдът не споделя твърдението на жалбоподателя за допуснато нарушение на разпоредбата на чл.34, ал.2 от ЗАНН, тъй като в случая приоритет следва да се даде на специалния закон – ЗОП, като в разпоредбата на чл.261, ал.1 е предвидено, че Актовете за установяване на нарушения по този закон се съставят от длъжностни лица на Агенцията за държавна финансова инспекция в срок 6 месеца от деня, в който нарушителят е открит от органи на агенцията при извършване на финансова инспекция или проверка, но не по-късно от три години от извършването на нарушението. В конкретния казус се твърди, че нарушението е извършено на 19.01.2021 г., а АУАН е съставен на 10.03.2022 г., в три годишния срок по смисъла на чл.261, ал.1 от ЗОП.

На следващо място, за неоснователно съдът възприема и възражението в жалбата, че АУАН не е съставен в присъствието на нарушителя. В тази връзка съдът кредитира с доверие изложеното от свидетеля –актосъставител при провеждане на разпита му в хода на съдебното следствие, че поради

големия обем проверявани документи и дългия текст на самия АУАН, е бил изготвен проект на АУАН, но на жалбоподателя е било предоставено достатъчно време да се запознае със съдържанието му, след което собственоръчно да попълни имената и местоработата си и да го подпише. В тази връзка следва да се отбележи, че жалбоподателят е подписал АУАН без възражения, като и впоследствие не е депозирал такива в предвидения законов срок, в който срок би могъл да потърси квалифицирана адвокатска помощ, поради което не е нарушено по никакъв начин правото му на защита.

Съдът не споделя и изложеното в жалбата за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл.42, т.3 и т.4 и по чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, които да ограничават правото на защита на жалбоподателя и да са самостоятелно основание за отмяна на обжалвания санкционен акт. Констатираното административно нарушение е описано точно и ясно, като са посочени всички елементи от състава на нарушението, както и съответстващата му правна квалификация, така че нарушителят да е в състояние да възприеме фактическите и правни рамки на нарушението и адекватно да организира защитата си, което е и сторил.

Във връзка с наведеното възражение в жалбата, че АУАН е съставен в нарушение на разпоредбите на чл.40, ал.1 и чл.42, т.7 от ЗАНН съдът намира следното:

Разпоредбата на чл.40, ал.1 ЗАНН предвижда, че актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствували при извършване или установяване на нарушението. Тази императивна норма изисква се да се състави АУАН в присъствието на свидетели очевидци или на самото извършване на нарушението или на неговото установяване, т.е. присъствали в момент когато контролният орган съставил АУАН е възприел на база събраните доказателства, фактите и обстоятелствата описани в акта и дали му основание да счете, че е налице извършено от съответното лице административно нарушение. И в двата случая е достатъчно да е налице поне един свидетел от която и да е посочените категории - на извършване на нарушението или на установяване му, поради което настоящата инстанция намира, че с установяване на нарушението в присъствието на един свидетел, който е участвал и при съставяне на АУАН, не е налице опорочаване на процедурата.

Използването на думата "свидетели" в [чл. 40, ал. 1 от ЗАНН](#) не означава, че те трябва да са минимум двама, като множественото число в този случай сочи, че по принцип те биха могли да и повече от един и да се посочат с оглед по-голяма доказателствена обезпеченост. Аргумент за това се извежда и от разпоредбата на [чл. 43, ал. 1 ЗАНН](#), където е предвидено, че АУАН се подписва поне от един от посочените в него свидетели, което значи, че и един свидетел на извършване, респ. на установяването на нарушението е достатъчен. Когато законът изисква определен минимален брой свидетели, то той го посочва изрично, така както това направено в разпоредбата на [чл. 40, ал. 3 от ЗАНН](#), където е разписано, че само при липса на свидетели, присъствали при извършването или установяването на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в акта.

В конкретния случай АУАН е бил съставен от св.Треновска в присъствие на св.Георгиева, който е свидетел при установяване на нарушението.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

На първо място, твърдението в жалбата, че жалбоподателят Л. К., като лице по чл.7, ал.1 от ЗОП не може да бъде санкциониран по реда на чл.256а от ЗОП, тъй като съгласно [чл. 29, ал. 1 от ЗОП](#) задължението за изпращане до АОП, за публикуване в РОП, на обявление за приключване на договор за обществена поръчка е вменено само на възложителите, но не и на други длъжностни лица, не се споделя от настоящия съдебен състав. Съдът намира, че това становище е незаконосъобразно, доколкото не държи сметка за това, че разпоредбите на [чл. 7](#) и [чл. 29 от ЗОП](#) се намират в съотношение на обща към специална норма. При използваната законодателна техника, първата разпоредба е обща и приложима към всички случаи, при които секторният възложител /в случая изпълнителният директор, съгласно [чл. 5, ал. 4, т. 1 от ЗОП](#)/ на обществената поръчка е определил друго лице, на което изрично е делегирал всички свои права и задължения. От друга страна, не само в чл. 29, но и във множество други разпоредби на ЗОП неизменно се посочва задължение само на възложителя, като детайлния прочит на ЗОП показва, че освен в общата разпоредба на [чл. 7, ал. 1 от ЗОП](#), никъде другаде

законодателят не посочва делегирането на правомощия от възложителя на обществена поръчка на друго длъжностно лице. Това показва, че в конкретният случай субект на административнонаказателната отговорност не е изпълнителният директор на „Булгартрансгаз“ ЕАД, а жалбоподателят Л. К., видно и от приложените към материалите на делото и описани по –горе пълномощни. Строго специфичната и обемна дейност по възлагане на обществените поръчки, наред с категоричните доказателства за делегиране на права по ЗОП на жалбоподателя К., показва, че отговорността по [чл. 256а от ЗОП](#) следва да се понесе именно от него, а не от изпълнителния директор на дружеството, както неправилно се твърди в жалбата, поради което настоящият съдебен състав приема, че субектът на извършеното нарушение е правилно индивидуализиран в текста на АУАН и на атакуваното НП.

Сочената за нарушена разпоредба на чл. 27 ЗОП гласи: Възложителите изпращат за публикуване обявление за изменение на договор за обществена поръчка или рамково споразумение по [чл. 116, ал. 1](#) в срок 30 дни от подписване на допълнителното споразумение. Според чл. 36, ал.1 от ЗОП Регистърът на обществените поръчки (РОП) представлява електронна база данни – част от платформата по [чл. 39а, ал. 1](#), с информация за възлаганите обществени поръчки от възложителите по този закон. В регистъра се публикуват: т.3-обявленията за изменение на договори за обществени поръчки и рамкови споразумения по [чл. 116, ал. 1, т. 1](#) и [4](#) – 7;

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят Л. К. в качеството си на ръководител на отдел „Възлагане на обществени поръчки“ и пълномощник на изпълнителния директор на „Булгартрансгаз“ ЕАД / секторен възложител по смисъла на [чл. 5, ал. 4, т. 1 от ЗОП](#)/, съгласно приобщените към материалите на делото пълномощни, издадени на основание чл.7, ал.1 от ЗОП, не е изпратил до Агенция за обществени поръчки за публикуване в РОП, в срок от 30 дни от подписване на допълнително споразумение № 1/18.12.2020 г. обявление за изменение на договор за обществена поръчка № 4183/03.10.2019 г.

Нарушението е формално, на просто извършване, при което настъпването на вредоносни последици не е елемент от осъществяването на фактическия му състав. Правилно е определена датата му на извършване - 19.01.2021 г. (първия работен ден след изтичане на законоустановения срок за

публикуване в Регистъра на обществените поръчки (РОП/Регистъра), както и субекта на същото - жалбоподателят К..

Съдът приема, че конкретното нарушение не представлява маловажен случай, по смисъла на [чл. 28 ЗАНН](#) – такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид (субсидиарното приложение на [Наказателния кодекс](#) касае само посочените в [чл. 11 ЗАНН](#) въпроси, поради което дефинитивната норма на [чл. 93, т. 9 НК](#) следва да бъде приложена в административнонаказателното производство по *analogia legis*, с оглед наличието на празнота в ЗАНН; вж. и ТР № 1/12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС). По тази причина санкционираното лице не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност. Това е така, защото с оглед на класификацията на правонарушенията в зависимост от изискването за настъпване на определени общественоопасни последици за съставомерността на деянието, процесното такова следва да се отнесе към т. нар. "формални нарушения", при които законът не поставя изискване за настъпване на определен противоправен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Разбира се, приложението на [чл. 28 ЗАНН](#) (а това се отнася и за [чл. 9, ал. 2 НК](#) вр. [чл. 11 ЗАНН](#)) не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В настоящия случай, деянието е застрашило обществените отношения, които охранява, поради което следва да се приеме, че се касае за класически, а не за маловажен случай на нарушение.

За извършеното нарушение санкционната разпоредба на [чл. 256а, ал. 1 от ЗОП](#) предвижда налагане на административно наказание "глоба" в размер от 200 до 1000 лева за възложител, който не изпрати в срок информацията, подлежаща на публикуване в Регистъра на обществените поръчки или в "Официален вестник" на Европейския съюз. Наложеното административно

наказание е в законовия минимум, което изключва обсъждане на въпроса на ревизиране размера на наказанието.

По изложените съображения съдът приема, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на правния спор и на основание чл. 63д от ЗАНН следва в полза на административно-наказващия орган да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер, определен в чл.37 от Закона за правната помощ, съгласно препращащата разпоредба на чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН. Според нормата чл. 37, ал. 1 от ЗПрП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая за осъществяване на защита по дела по ЗАНН, чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 150 лева. Съдът намира, че производството не се отличава с особена правна или фактическа сложност и е проведено едно съдебно заседание, поради което и следва да се присъди минималното предвидено възнаграждение в размер на 80 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.5 и ал.9 от ЗАНН и чл.63д, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 11-01-205/26.08.2022 г., издадено от директор на Агенция за държавна финансова инспекция - София, с което на Л. С. К., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 (двеста) лева на основание чл.256а вр.чл.261, ал.2 от Закона за обществените поръчки, за нарушение по чл.27 вр.чл.36, ал.1, т.3 от ЗОП (обн.ДВ, бр.13/16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г., изм. и доп. ДВ, бр.17/26.02.2019 г.).

ОСЪЖДА Л. С. К., ЕГН ***** да заплати на АДФИ - София разноси, представляващи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 (осемдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____